

Ciències exactes

Contra totes les aparences de materialisme i d'oblit de l'espiritualitat, estem ja en plena reacció moral i parcial.

Ja va minvant, al menys entre les seleccions, el sentit únicament utilitari de l'actuació humana. I és que ningú no vol conformar-se amb el migrat paper que pot enquadrar a l'home en la taxonomia zoològica.

Enlairar l'esperit, donar a la pròpia existència una motivació noble; heus ací el corrent dels millors.

Decau la preocupació de sotsmetre totes a mesura, ponderació i anàlisi.

Ningú no vol concretar-se a un científicisme fred que il·lumina, però no escalfa, i que sempre topa amb una incògnita indesxifrada.

Aquells metges pretenciosos i omniscients que, en haver practicat una autòpsia, deien en to mofeta que no havien trobat l'ànima entre la còrpora esquartejada, avui ja farien riure.

* * *

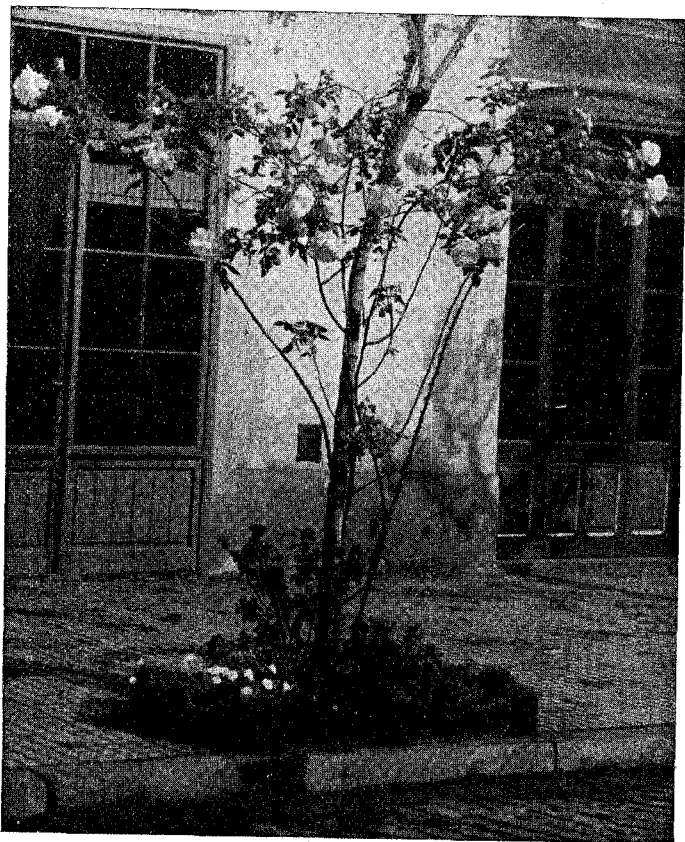
Aquells matemàtics que consideraven les Belles Arts, com a cosa pròpia de gent poc sèria, no veien que la música és la infinitesimal precisió matemàtica: que el dibuix és la inefable ecuació entre les coses i la seva imatge; que la pintura vol encert en la cromatització i matitzat, per virtut de l'alenada divina de l'art i la inspiració.

En Ruera, en Serra i en Cumella, no tenen l'aspecte esbogerrat d'un bohemí de munició.

Tampoc no fan ostentació de les normes i regles del seu art, tot i seguir-les.

Són artistes; i com artistes vertaders, conreen les ciències, ja que enlairen l'esperit, que vol dir tant com sublimar allò que una mania extremadament destriadora ens presentaria com cosa efímera i pobre.

JOSEP COMA

ROSES AL CARRER D'ALFONS IV Fot. Canals
Bella mostra de l'amor a les flors que sent aquell veïnat.

Mare!..

Un altre diumenge florit de Maig! El Dia de la Mare! Per un ésser jove aquesta paraula màgica té una valor més gran que un tresor quan pot somriure de llavi a llavi amb la qui el va posar al món. És un símbol guardat tota la vida com una relíquia quan ja no és té la sort de posseir-la. En la més pregona intimitat, el record de la mare sempre eus porta una alenada de consol, d'esperança, de reflexió, de conformitat, d'optimisme. Per això és l'exclamació més espontània que s'escapa de nostres llavis en les hores de dolor o queden penjades les quatre lletres en els cors quan les alenades minven.

Granollers no s'ha quedat enrera per a festejar la Mare. Val a dir que cada any sap honorar-la d'una manera ben digna d'elogi. Hi ha altres terres ben llunyanes que celebren també la Diada de la Mare precisament també en el més de Maig. Conegudes com són les respectives festes de Sabadell i Granollers, ens excusem d'insistir-hi. Només caldrà, posar, fer constar el nostre goig per la perseverància dels organitzadors de la festa a casa nostra i posar també de relleu, perquè serveixi d'exímol als que ho necessitin, l'entusiasme i l'amor amb que celebra el Dia de la Mare,—entre altres pobles,—la gran ciutat de Mèxic. L'amor a la mare es palesa allí d'una fàisó també admirable sense l'aspecte de la recaptat que es fa a Granollers a profit de la «Caixa Maternal», car socialment, el problema està resolt i una Clínica ginecològica, a més d'altres institucions, té cura de les parteres i llurs nadons.

La Diada de la Mare és a la terra del Anàhuac una festa plena d'emoció que captiva milers i milers de persones. El gran rotatiu «Excelcior» l'organitza cada any, posant hi tot l'interès per a anar la superant a fi de que totes les mares sentin l'orgull d'aquest títol i els fills la joia de beneir l'ésser més preuat.

Ara fa dos anys la festa tingué lloc al Castell de Chapultepec, que vé ésser com el gran parc de Montjuïc. Marc apropiat per a retre homenatge a la mare car les belleses naturals d'aquell país i d'aquell especial indret, encenen les flames més íntimes dels ciutadans, harmonitzaven els sentiments d'indígenes i foranis i elevaven el cant amorós per la dona circumstancialment elegida, representant de totes les mares mexicanes, la mare més vella a la qual, entre altres obsequis, se li dedicà una gran medalla, verdadera joia artística que el jove escultor s'hi inspirà amb l'expressió d'una íntima escena maternal. Damunt les dues figures la data «10 de Maig», i al darré, aquesta inscripció: *Madre. No hay en la tierra amor como tu amor.—Bendita seas!—Culto instituido por «Excelcior»*

Aquesta devoció a la mare; aquest culte del qual jo potser m'he donat compte per haver perdut la meua en els primers anys de ma infantesa, s'ha d'exterioritzar i fins estendre al darrer recó del món. Els pobles que entre llurs aspectes culturals, econòmics, progressius, tu guin el de l'amor a la mare ben accentuat, hauran adquirit el títol n'és alt, el mèrit més gran, l'honor més ben guanyat, car la maternitat és el símbol de tota la magnificència de la Natura a la qual hem de retre homenatge des de la llar, beneint i estimant la dona que ens la representa i recorda en tots els moments, fins a les llunyanes on encara la cultura no ha trobat la forma d'expressar els afectes filials, tot i sentir los interiorment. Fa goig, dona alegria, veure que Granollers és una ciutat que sap situar-se en els primers llocs de la cultura com en les lletres i el treball fecund. La festa que dedica a la Mare, encara avui d'una manera relativament modesta, no dubto que s'anirà desenvolupant en l'avenir en una forma que la data sigui marcada en el calendari com una diada de tan relleu com la festa major o altra senb'ant. Els granollerins en lluir les flors simbòliques, fan el jurament d'amor etern a la pàtria i a la mare. Es llavors que farà més gran el paradís.

CARLES COSTAS ALVAREZ